

'Από τις Σκυθικής ήδη έκστρατε-
ας, τὰ Σούδα ἔπαυσαν νὰ ἔχουν ἐ-
πιστοσύνη εἰς τοὺς Ἕλληνας τυράν-
νους, προδίδας ἄλλως τε τῶν πατρι-
δων τὰν καὶ ἐτοιμῶς νὰ διαπράξουν
τὸ πᾶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομι-
κῆς των τυραννίας. Τώρα ἡ ἀποτυχία
τῆς Νάξου ἐπηύρηνε τὴν δυσπιστίαν
τῆς Αὐλῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἰστιάσιος ἐπαύριον ἔφερε τὰ χρυσὰ του δεσμοῦ. Βέβαιον ἦταν ὅτι ὁ γαμβρὸς του θὰ τὸν ἐλθεῖν ἵκει ἀποσπῆσται, ἐμύνησε εἰς αὐτὸν τὴν τύχην ἣ ὅποια τὸν ἔπαιρνε μετὰ τὴν σπουταῖαν του καὶ τοῦ παρήγγιλλε νὰ ἐξέγερῃ τάχιστα ἐπαναστατοὺς τῶν Ἰωνικῶν πόλεων κατὰ τὴν Περσῶν. Ὁ Ἀριστάγορας ἀνεφύρητον ὡς εἰς τὸν Δῆμον Μιλήτου καὶ εἰσέταξεν αὐτὸν ἐπὶ ἐξεγέρσεως σχέδια, τὰ ὅποια κατεπλοκήμενον ὁ ἱστοριογράφος ἑκτάσις. Ὁ Δῆμος, ἐν τούτοις, ἀπεδέχθη μετ' ἐνδοιασμοῦ τὰς προτάσεις του Ἀριστάγορας, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, τὰ γεγονότα ἐξεῖληχσαν κατὰ τὸν πλέον ραγδαῖον τρόπον. Ὁ ἕκ Νάξου ἀποσπάρων Ἰωνικῶς στόλος δὲν εἶχεν ἀκόμῃ διαλυθῆναι ἐπὶ ἐκείναις τὰς πόλεις ἐκ Μιλήτου ὁ Ἀριστάγορας ὅπως προῆλθε ἐκ τῆς κρημνιστῆς ἐξεγέρσεως. Τότε οἱ ἐμπειρούμενοι εἰς τὰς πατρίδας του ναῦται καὶ στρατιῶται συνέλαβον τοὺς τρωαίους καὶ τὰς ἐπιφανὲς μελὴ τῆς Περσικῆς φαντασίας. Ὅλοι αἱ Ἰωνικαὶ καὶ Αἰολικαὶ πόλεις ἐκέρχον τὴν ἐπαναστάσειν, ἣ ὅποια ἐπετέλεσθαι πρὸς τὸν, μέχρι τῆς Λυκίας καὶ τῆς Κύπρου.

Καθ' ἕλον αὐτὸ τὸ δάισμα, δ' Ἀρισταγόρας ἐξημέριον πρὸς ἐξουδυνήσαντάς τιν' ἡλικίαν, ἵνα κατὰσχῃ τοῦ ἀγῶνος Ἀθηναίων πρῶτον εἰς τὴν Σπάρτην, ὅπου ὅμως ἐτυχὲ ψυχρῶτάτης ὑποδοχῆς. Οἱ Σπαρτιάται, βαυμιστοὶ στρατιῶται ἀλλὰ κοντόβραχοι πολιτικοί, ἀπέφρηναν τὰς προτάσεις περὶ παροχής βοήθειας, δηλώσαντες διὰ τὴν ἐπαύστασιν τῆς Ἰωνίας ἡγετὴν ἐλύνειν, πρὸς αὐτοὺς ὑπόθεσις. Τότε, δ' Ἀρισταγόρας ἐστράφη πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρέρτην, ὅπου τὰ πράγματα ἦσαν διαφορετικά. Οἱ Ἀθηναῖοι (μετ' ἐνδοουσιᾶν) διέβλεψαν τὸν ἐθνικὸν γοργακτὴν τῆς Ἐπανάστασεως, ὁμοῦ δὲ μετ' αὐτοῦ Ἑρτερίᾳ ἐδέχθησαν τὸν ὁπποῖοτελιν ἐπικυροῖαν. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι παρεχώρησαν εἰς τὸν Ἀρισταγόρην 20 τριῆρεις, οἱ δὲ Ἑρτερῖοι ὅλως πέντε.

Ἀλλ' ἡ γὰρ αὐτὴν ἡ ἐπιτομή δὲν
τοῦ θεοῦ ἀξιοκαταφρόνητος. Ἀλλὰ
εἶπε πολλοὶ μεγάλυτέραν ἠέτην σημα-
σίαν τὴν αὐτὴν τοῦ βοηθοῦντας δασο-
καὶ διὰ τὸ ἐπαινεσάμενος. Διότι τὸ
πρῶτον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρέρτιον
δασοκαὶ διὰ τὴν Μικροασιατικὴν πό-
λιν, ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς λήθης ὁ πα-
λαιὸν φυλετικὸν καὶ ἔθνηκα δασοκαὶ
ἀνεγνωρίσθησαν διὰ μίαν ἀκρόν φο-
ρὰν αἱ Ἀθήναι ὡς μήτηρ τῶν ἰωνι-
κῶν πόλεων καὶ ὡς κοίτης τοῦ ἀπικτι-
ποῦται.

*Ὡς τὸ μεταξὺ, οἱ Πέρσαι δὲν ἔμενον μὲ ἑσταυρωμένας τὰς χεῖρας. *Ἐκάλεσαν εἰς βοήθειάν των τὸν Φοινικὸν στόλον. Ἀπὸ ἑρᾶς δὲ ὁ Περσικὸς

κός στρατός προοιμίζει κατά της Μιλήτου δια να την καταλάβει το ταχύτερον ἐφ' ὅσον πᾶσι θεωρεῖται ὡς ἑστία τῆς ἑπαιστανόσεως καὶ ἡ κατάληψις τῆς δὲ ἐπερείε βαρὺ ἦλκον καὶ ψυχολογικὸν πλήγμα εἰς τοὺς ἐξεγερθέντας. Ὁ ἐπαναστάται, πού ἀνέμουν ἄλλως τε τὴν ἐνέργειαν αὐτῇν τὴν Περσὶν, ἔκρινον ὅτι, ἀντὶ να ἀναμείνουν τὴν πολιορκίαν τῆς Μιλήτου, συμφερότερον ἦτο ἦτο νὰ ἀντιτάξουν ἐπὶθεὶσαν αὐτὴ ἀμυντικὰ νὰ βασίσουν αὐτοὶ πρώτοι πρὸς κατάληψιν τῶν Σάρδεων, ὅποτε καὶ αὐτοὶ οἱ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀμφιστατευόμενοι δὲ κατένευον τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔθνικο ἁγώνος.

Ἡ ἐμπνευσὶς τοῦ τοιμήματος αὐτοῦ εἶχον προφανῶς οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους ἐκείνου κατέπλευσαν εἰς Ἑρεσον. Ὁ Ἑφέσιος παρμένει ἐν τῷ συνόλῳ τῶν οὐδότερον, αὐτὸ δὲ ἦτο πρὸς ἐκείνην τὴν μοῖραν ἔκτασιν τοῦ ἁγώνος, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπότις τῶν Ἑρεσίων δέν ἦτο ἀπλῶς στήσις δειλίας, ἀλλὰ καθαρὸς προεκτάς.

Ἐν τοῖτοις εὐρέθησαν Ἐφέσιοι μὲ
ἔθνικόν αἶσθημα καὶ προσεφέρθησαν
μετὰ μεγίστης προθυμίας νὰ χρησιμεύ-
σωσιν ὡς δηγροί. Οὕτω οἱ Ἀθηναῖοι
κατέβησαν ἀπὸ τοῦ Τμώλου, πρὶν αἱ
Σάρδεϊς προφθάσουν νὰ λάβουν μέ-
τρα καὶ προετοιμασθεῖν διὰ πολιορ-
κίαν.

Ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ἀπετάθη
σε τὴν κρισιοτέρην μέχρη τῆς στιγ-
μῆς ἐκείνης καὶ πρὸ ἀγώνος. Οἱ
εἰσβολῶντες εἰς τὴν ἑκράνην Ἑλλη-
νες, προέβησαν εἰς τὴν πόλιν
τῆς τυρριολοῦσας καὶ πόλεως, μετὰ
τὴν πεποιθῆσαι ὅτι αἱ φάλαγγες ἐκείναι
δὲ εἰσιν ἀμεσῶς ἀντιπαρακλῆσαι εἰς τὸν φε-
γῶν καὶ καρπὸν τῶν ἀπανταχοῦ ἀ-
γερῶν. Ἐκ τῆς ὑπερῶν ἀπε-
δείχθη ὅτι ἡ τυρριολοῦσα ἐκείνη ἦτο

ἀσπίδος καὶ ἐπιμήλια διότι ἐξ αὐτῆς
Κυβέλης, οὐκ ὁλ' ἐπὶ τὴν ἐξέγερσιν
τῶν Ἀχαιῶν στήνεν ὁμοῦ μετὰ τὴν
Περσῶν, ἀπέκρουσαν τοὺς νικητὰς ἐν
πληρῇ ἀγορᾷ τῆς καιμένης πόλεως.
Οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ τρα-
ποῦν πρὸς τὴν θάλασσαν, δίχως νὰ
συμπαράλθουν κἀν λαφύρα.

Κατά την υποχώρησιν, οί Ἐφέσιοι ἐξοθήθησαν τοὺς Πέρσας οἱ ὅποιοι ἐπὶ πλευροκόπησαν τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα. Ἐπικολούθησαν ἥττα, κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι συνετάχθησαν εἰς Μίλητον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας.

Κατόπιν τούτων, τὸ μόνον πρακτικόν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας τῶν ἦτο νὰ ἐξοργίσουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Μέγαν Βασιλέα ἐναντίον τῶν.

Αἱ ἐκ τῶν ὑπερίων κρίσεις αὐτὰν
δὲν ἀναποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν
ἀλήθειαν. Κατὰ ἐξέωσις οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἐ-κατελείψαν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ
οὗτος ἡ ἄλλα, ἐξαργισμένος ἡ μὴ
ἐ-άντιον τῶν Ἀθηνῶν, οἱ Βασιλεῖς τῶν
Περσῶν δὲν β-γκατελείψαν ποτὲ τὰ
κατακτητικὰ τοῦ σχεδίου. Ὅσον ἀφο-
ρᾷ πάλιν τὴν πυρπολίαν τὸν Σαρδε-
νίου, τὸ νομοῖον σάλαμ δὲν συνίστα-
ται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πράξιν, ἀλλὰ
εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐπασπαστὰ δὲν ἀνέ-
λησαν δέοντος κατὰ τὴν Περσολυ-
κῆς ἐπιθέσεως.

Κατά τα άλλα, οι φλόγες των Σάβανων έπύρωσαν τόσους τας Έλληνικάς καρδίας, ώστε με κατάληξιν των ειδο-
ντων ο ήττημένοι και έξουθενόμενοι
Μιλήσιοι παρά τὸ πλευρόν των ὄλα
τα Έλληνικά φύλα ἀπὸ τὰ παράλια
τοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Κυπριακοῦ
πελάγους.

Καὶ ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ μοιραία
ἐκβάσις τοῦ ἀγῶνος.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Πιστεύεται κοινώς ότι το υποβρύχιο είχε νεωτάτη εξεύρεσις χρησιμοποιήθησα το πρώτων τάς παραμονάς του παγκοσμίου πολέμου. Οι Έλληνες αναγκάζονται πρέπει να γνωρίζουν ότι το πρώτον σύγχρονον υποβρύχιον το οποίον έλαβε μέρος εις πολεμικάς επιχειρήσεις ήτο το "Έλληνικον "Δελφίν", το οποίον απέκαλεστο τότε καταδυόμενον κατ' οχλή υποβρύχιον (ε τελευταίους δρος επέκράτησεν από τής εποχής του πολέμου). Το "Δελφίν" χρησιμοποιήθη έπιτυχώς κατά τους Βαλκανικούς πολέμους, συμμάχων μετά των λοιπών σκαφών του στόλου πρό των Δαρδανελίων. Χάρην τής Ιστορίας πρέπει να τονισθ ότι η Έλλάς είχε η πρώτη χρησιμοποίησας έν πολέμω πλοή ακόμη σπουδαιότητα την λειτουργίαν των πολεμικών πλοίων, την εφαρμογήν του άτμου. Ειδικότερον η άτμοκίνητος φρεγάτα "Καρτερία" την οποίαν εκύβηρνα δ "Άστυγ" το τελευταίον έτος της επαναστάσεως υπήρξε το πρώτον άτμη- ρος σκάφος το οποίον έλαβε μέρος εις επιχειρήσεις, σημειώσαν μάλιστα

στα λαμπράν ἐπιτυχίαν, ἄφοι κατε-
ναυμάχησεν δλοκληρον μοιραν τουρ
κιων σκαφών παρά την Ἰτέαν ἐν-
τός του Κορινθιακού κόλπου.

Ὁ λόγος ὁμοῦς εἶνε ἐνταῦθα περὶ τοῦ πρώτου ὑποβρυχίου, τοῦ ὁποῖου εἶνε κατὰ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας παλαιότερον τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Κατασκευασθὲν τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ τῇ 1620 ἀπὸ τῶν Ὀλλανδῶν μηχανικῶν Βάν Ντρέμπελ καὶ εἶχεν ὅσας τὰς ιδιαιτήτας τοῦ σημερινοῦ ὑποβρυχίου. Καταδυθὲν εἰς τὸν ποταμὸν Τάμεσιν ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους καὶ ἐπιστήμων, κατάρθωσε νὰ πλεύσῃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ εἰς βάθος τριῶν μέτρων. Ἡ μόνη δυσχέρεια τὴν ὁποῖαν ἀντιμετώπισε ὁ κατασκευαστὴς τοῦ πρώτου αὐτοῦ ὑποβρυχίου ἦτο ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προωθῆται τὸ σκάφος του. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἀτμός δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐφαρμοσθῇ. Τὰ πλοία δὲ ἐκινούντο δι' ἰστιῶν καὶ διὰ κωπῶν. Ἀντὶ κώπης ὁ Βάν Ντρέμπελ ἐφήρμοσε ἑλικά κινούμενον διὰ τῆς μνήτης δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου.